

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

1/3 . . . 10 „

1/3 „ . . . 5 „

Za Nemčijo K 16.60.

Za Ameriko in inozem-

stvo . . . K 29.—

Posamične številke sta-

neje . . . 10 vin.

Na naročila brez doposlano na-
ročnine se ne ohranimo.

SOČA

Telefon št. 83.

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7
v Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravišтво
se nahaja v Gosposki ulici št. 7
v I. nadstr. na levo v Goriški
Tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati
loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo
po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat
16 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12
vin. vsaka vrsta. Večkrat po po-
godbi. Večje črke po prostoru.
Reklame in spisi v uredniškem
delu 30 vin. vrsta. — Za obliko
in vsebino oglasov odklanjamo
vsako odgovornost.

Ministerski svet.

V nedeljo se je vršil na Dunaju pod predsedstvom našega zunanjega ministra ministerski svet. Trajal je od 1. ure popoldne do 7. ure zvečer.

Izdan je oficijozni komuniké o tem posvetovanju in ta komuniké pravi, da je ministerski svet razpravljaj o gospodarskih vprašanjih, katera stojijo v zvezi z ureditvijo razmer v bližnji bodočnosti napram državam na Balkanu. Tako komuniké — dejstvo je tudi to, da se je ministerski svet bavil na široko z velikanskimi izdatki za vojno pripravljenost.

Poročal je obširno vojni minister Krobotin in povedal, da je Avstro-Ogrska izdala za vojno pripravljenost velikanske svote. Delegacije bodo morale 482 milijonov za izredne vojaške potrebe v času pripravljenosti naknadno odobriti. Vojni minister je bil mnenja, da za toliko bodo presegali izdatki preliminarno svoto.

Vojaške odredbe stanejo do sedaj nad 300 milijonov kron in zahtevajo na mesec sedaj okroglo 14 milijonov.

To so pač milijoni, radi katerih bo dolgo časa krvavelo avstrijsko prebivalstvo. Koliko je potrebnih in koliko jih gre na rovaš nesposobne avstroogrške diplomacije?

Posvetovanje se je vršilo tudi včeraj. Konferenca se je začela pred vsem z gospodarsko situacijo, zlasti z novimi odnošaji, ki nastanejo med našo državo in Balkanom, ko neha vojna.

Povdarjala se je potreba priprav za kar najboljšo ureditev razmer med našo monarhijo in Balkanom; zlasti pa med Avstrijo in — Srbijo. To je tista Srbija, v kateri je Avstrija tako strašno obsovržena, in to prav visoki avstroogrski diplomaciji! Kako je po vsem tem, kar se je zgodilo, priti do dobrih odnošajev s Srbijo? Če to dosežejo naši diplomatje, jim bomo peli opravičeno veliko slavo....

Na konferenci se je omenjalo, da sedanje pogodbeno stanje med obema državama ne odgovarja interesom ne ene ne druge. Treba torej zboljšanja. Razpravljali so o vprašanju zvišanja uvoza srbskega mesa in živine, o tarifni politiki na želez-

nical, prometnih rečeh in o ureditvi razmer v novih deželah, ki pripadejo Balkancem, o carinski politiki in drugem.

Kadarkoli se vrši ministerski svet, vselej trepetajo narodi v Avstriji, boječ se vedno glasov o novih velikih troških zdaj za armado, zdaj za mornarico, zdaj za vojno pripravljenost. Ta pripravljenost traja že mesece in mesece, stane milijone in milijone in še je ne bo konec. Naše razmerje z Rusijo je tako, da nič ne kaže na odpravo te pripravljenosti. Utegne trajati torej še precej časa, ako na spomlad še kaj hujšega ne nastopi....

In kakšne bodo posledice le radi »pripravljenosti.« Faliment sledi falimentu, tvornice se zapirajo, delavsko ljudstvo strada, gospodarstvo na sploh propada, na vseh koncih in krajih čutimo strašne posledice vojne in nediplomatičnega delovanja naše diplomacije. Če bi bila ta zavzela spočetka vojne takoj že tolikokrat povdarjeno prijazno stališče nasproti Balkanu, bi se bile razmere bržčas lepše razvile in bi bilo vojne že konec. Tako pa pričakujejo avstrijski narodi s strahom spomladi 1913.

Črnogorci pred Skadrom in Avstrija.

Srbske narodne pesni nam v svojih pretresljivih verzih pojo o strašnem krvoprelitju srbskega naroda v borbi proti Turkom. Ta borba je trajala tekom dolgih vekov. Danes pa smo priča drugih tragičnih dogodkov, borbe Črnogorcev za Skader. Lahko rečemo, da tekom stoletne preteklosti ni bila nobena borba s Turki tako krvava in ni uničevala toliko srbskih junakov kakor ravno borba za Skader. He-katombe žrtve žrtvuje junaška Črnogora, samo da bi se zopet polastila ozemlja, ki ji je bilo nekdanj odvzeto. Skader leži tik poleg njene meje, in poseči po tej točki, to je naravnost eden izmed življenskih pogojev današnje Črnogore. V trenutkih, ko se odloča usoda tega mesta, v trenutkih, ki so polni tako grenkega spomina na

križ pravilnejši, in kakor je videti, je križ tenek in vitek. Manjička je nenadoma pomislila, da je to grob Klavdije Antonovne, križ pa da je postavila Hivrija. To je gotovo. No glej, tudi ti si dovršila življenje, kakor ga dovrše vsi... Kaka borba je bila v tvoji duši, kako si je srce fino čutilo in kako čisto in velikodušno je bilo to srce!... In kaj je ostalo od vsega tega, ko so položili tvoje srce tja-le v vlažno, mrzlo, temno jamo? Ničesar, ničesar ni ostalo, se ni spremenilo, in vse gre, kakor je šlo, iz časa v čas....

Manjička se je nenadoma zdrznila, v očeh ji je zagorela nova misel. »Kako da se ni nič spremenilo? Kako nič? A jaz? Jaz — ki sem bila prišla iz mesta, tuja, neznanja ji, še videla je nisem nikdar, stojim zdaj tu, ob tem oknu, moje misli pa so pri nji, moje srce z njo v oni hladni, temni jami, kjer počiva njeno srce. Kako da se ni nič spremenilo? Jaz uboga po duhu, ki nisem znala niti misliti, ki sem nosila v srcu samo zlobo, sem postala pod utisom njene odkrite izpovedi — bogata. Moj razum se je razsvetlil, svet se mi je zazdel

padle žrtve, pa nam nudi Avstrija prav čuden in naravnost neverjeten prizor.

Vprašali smo pred dnevi, ali je morda vendar enkrat srečala Avstrijo pamet. Razpravljali smo o tem, kako velike važnosti bi bilo, da bi prišlo do sporazuma med obema monarhijama. Toda kaj pa je bila vsebina lastnoročnega pisma, ki je bilo poslano na ruski dvor? Vedno bolj jasno postaja, da je vsa ta akcija imela v prvi vrsti ta pomen, da bi Črnogora ne dobila Skadra.

Avstrija, ki ni nikdar dala kakemu svojih narodov svobode in združenja, skusa sedaj z vsemi silami, da vstvari neko umetno državo. Albanija, to je sedaj usta srčna želja, ki se je ugnježila v srca naših zakrknjenih diplomatov. Avstro-ogrška monarhija, ki je pred letom odvzela hrvatski ustavne pravice, ki je nespodobna, da bi svojim lastnim narodom dala narodnostno avtonomijo, pravo samoodločevanja, ta Avstrija se zdaj z vsemi silami peha, da bi vstvarila nekaj, česar danes še ni, a tudi nima nobenih predpogojev za obstoj. Kje je danes albanska vlada? Par možakarjev sedi v kakem albanskem gnezdu in ti se imenujejo albanska vlada. Kje je albanska armada? Ni je! Kje so albanske finance? Ni jih. Iz vsega tega nič hoče Avstrija nekaj vstvariti. Sedaj pridigajo visoki gospodje na Dunaju o neodvisnosti Albanije, o potrebi narodnostnega zedinjenja, o sovražnikih, ki bi drugače Albance uničili. Zakaj se Avstrija tako silno trudi, da bi vstvarila albansko državo? To nima drugih svrh ko te, da bi škodovala balkanskim narodom, da bi delala težkoče Črnogori in Srbiji. Vendar je ta namera ničeva, abotna. Ali res misli Avstrija, da bo mogla skupno z Italijo injeti protektorat? Albanija ne bo nikdar avstrijska, Albanija bo samo vzrok in povod k vojski med Avstrijo in Italijo.

Skader naj bi bil torej glavno mesto te nove Albanije, ki nima druge naloge, kakor da slabi Jugoslovane, da jim jemlje možnost pravega, zdravega razvoja. Ravno tisti Skader, za katerega se danes bojujejo Črnogorci z vsemi silami, z neskončnimi, krvavimi žrtvami, ravno ta Skader naj bo glavno mesto bodoče Albanije!

To so udarci s pestjo v obraz Črnogori. To je tisti slavnoznani avstrijski na-

kakor nov, srce se je očistilo... O, ne, ti si mnogo storila, Klava, ti si nam mnogo zapustila!

Pričela je misliti o Klavdiji Antonovni, ponavljajoč v mislih njen dnevnik. Čutila je, da se dviga tema z njene duše vsled občejanja z bivšo učiteljico, v srce pa se vrača mir. In zopet jo je nekaj vleklo k tej knjižici, polastivši se je z nerazumljivo neodoljivo silo. In zopet je sedela in strmela na strani, popisane z velikimi, a mirnimi potezami, ter čitala. Na nekaterih mestih se je ustavila in se zamislila vanje, učila se jih na pamet, kakor da jih presaja v svoje srce, da si privzame njena čustva kot svoja.

»Izvolite k obedu!« ji je rekla Hivrija, ki je bila napol odprla vrata, »je že na mizi!«

Šla je, zaželela si je jedi. Pa mati? Tako težko ji je bilo, tako zoprno, da se mora srečati z njo po včerajšnjem večeru. Težko? Ali ni preživela z njo, s tako že trindvajset let, pa še zadovoljno? Tedaj sta se tako prijateljski razveseljevali, tako prosto in naravnost gledali druga

čin, kako si pridobivati simpatije med Slovani izven Avstrije. Danes si je nakopala Avstrija na ta način povsod sru in sovrasivo, nikjer prijateljstva. In v tem svojem počenjanju nastopa Avstrija tako, kakor je to storna vedno in povsod, kakor velik gospod, ki pa danes nima več cvenka v zepu. Kako mora zavren kri Črnogorcem in Srbom, ko cujejo, da naj bo to, za kar prenavajo svojo kri, predmet mesetarjenja med Avstrijo in Rusijo. Kaj si mora slovanska Rusija misliti o Avstriji, ki s takimi zahtevami na temelju takega prevarka misli sklepati prijateljsko zvezo z venko severno orzavo? Pri tej priliki se zopet pojavlja vse tisto frivolno postopanje naše zunanje politike, ki si mora uobiti povsod sovražnikov, nikjer prijateljev. Boj pred Skadrom in frivolno ponasanje Avstrije, ki hoče oropati Črnogorce posesti mesta, za katero se bore s takimi žrtvami, to ste taki dve činenici, ki nam dokazujete, zakaj je Avstrija prišla tako daleč, zakaj je zgubila vse simpatije na slovanskem jugu. Le govorimo s trgovci in industrijalci, govorimo z zastopniki vseh slojev, in videli bomo, kakšne strašne posledice ima to počenjanje avstrijske diplomacije za celotno naše gospodarsko življenje. Avstrija prej nikdar ni hotela biti balkanska država, ni imela razumevanja za narode na Balkanu. Zdaj ob času te strašanske gospodarske krize vidi, v kakih stikih je celo njeno javno življenje s slovanskim jugom. Ni političnega dogodka, ki bi bil kedaj tako silno vplival na naše gospodarsko in javno življenje, ko vojska na Balkanu. Zdi se, da smo tudi mi ena izmed onih držav, ki se bojujejo. Kajti hujše ne more biti v državi, ki je sredi vojske.

Kakšne bodo pa posledice vse te politike? Mislimo, da se bo Avstrija tudi to pot tako sijajno blamirala, kakor tedaj, ko je razglasila načelo, da se nihče ne sme dotakniti takozvanega status-a quo na Balkanu. Pa vse to mora imeti silno žalostnih posledic. Kajti sovraštvo in srd Jugoslovancev bo končno tako velik, da postane neizbrisljiv.

drugi v oči in ni ji bilo niti težko niti zoprno. Zinajda Petrovna pa je ostala taka, kakršna je bila, ni se spremenila niti za las, marveč spremenila se je Manjička in njeno mišljenje, in to je vse. Biti mora le pravica in obvladati mora svoja čustva.

Ko je Manjička stopila v sobo, jo je Zinajda Petrovna pogledala pozorno. Spomnila se je, kako je davi naglo odšla iz sobe, in bala se je burje. Manjičkin pogled pa je bil miren in ni izražal nikakršne zlobe.

»A kaj le delaš tam? Zakaj ne prideš k obedu?« je vprašala mati, ki je stala zraven divana in prekopavala stvari v škafliji.

»Kaj misliš, kaj sem našla? Ali se spomniš moje učinkovalne broše z opalom? Tu je! Kako se je ohranila, sama ne razumem! Nosila jo bom.«

(Pride še.)

POTAPENKO:

Generalova hči.

Prevel: A. M.

(Dalje.)

Na teli križih se je ustavil Manjičkin pogled, ki se doslej brez določne smeri plazil po pokrajini. Ustavil se je in obstal nepremično. Tudi pokopališče je bilo belo, kakor polja in ulice in strehe koč. Križi, križi, križi, visoki in ravni, majhni, polomljeni, kameniti, ali pa jednostavni kamenje, navaljeno na grobove. Ali pod temi preprostimi spomeniki je pokopano življenje, stotero, tisočero življenj, morda mladih, ponosnih, nadobudnih. In kaj? Nad njimi je vse gladko, tiho in mirno; drugi so zavzeli njihova mesta, oni so že davno pozabljeni, na zemlji se pa ni spremenilo ničesar, odkar so jih položili v jame, zgrebli holmce nad njimi in zasadili križe na njihove grobove. Tam ob kraju pokopališča se dviguje holmec, — višji, širši od ostalih, gotovo je svež. Na njem je tudi

Deželni glavar dr. Pajer umrl.

Pred dnevi se smo čuli, da je predsedoval zborovanju furlanskih županov glede železnice Gorica-Cervinjan, vedeli, da vrši svoje vsakdanje delo brez zadržka — sinoči pa je legel na pare. Delaven do zadnjega. Po kratkem bolehanju je izdihnil veliki italijanski mož. Reprezentant nekdanje italijanske veljave in moči v Goriški deželi leži mrtev pred nami — okoli njega čisti žalostnih obrazov, ljudi, ki čutijo izreden pomen te smrti pa se zama z ozirajo, da bi dobili kje v svojih vrstah vrednega mu naslednika. Izredna inteligenca, prisotnost duha, spretno izkoriščanje položajev, vsako priliko je znal pokojni izrabiti v korist goriških Italijanov; vstrajen je bil včasih hude boje v svoji lastni stranki, ali zmagal je vselej on, toliko je imel moči in ugleda nad drugimi, da so se mu vedno udali in je bila njegova beseda sveta. Po razkolu med Slovenci je spretno zabil nastale razmere na svojo stran in s pomočjo tistih slovečih furlanskih glasov v splošni kuriji 1901. je postal neomejen gospodar dežele, deželnega zbora in odbora.... On je še držal pokonci italijansko liberalno stranko in se protivil razpustu goriškega občinskega zastopa v zadnjem času. Videl je sijaj stranke in propadanje.... Zadnji udarec jej je dala smrt dr. Pajerja.... Ta smrt je izrednega pomena. Ona je mejnik; stara doba je nehala, nova doba nastopi za Goriško-Gradišansko deželo. Upajmo, da bomo goriški Slovenci to prav umeli!

Alojzij Pajer se je rodil 1. jun. 1829. Torej je bil v 84. letu. Njegova politična kariera je pričela v letu 1861 in trajala je njegovo politično delo do v. r. Leta 1868. je vstopil v deželni zbor in ostal v njem do smrti; istotako v deželnem odboru. Leta 1869. je bil iz zbornice izvoljen za državnega poslanca. Leta 1870. je bil imenovan podglavarjem; leta 1875. je dobil plemstvo, leta 1877. je postal deželni glavar in je ostal na tem mestu do 1883. Leta 1899. je bil zopet deželni glavar in kot tak umrl. Imel je razna odlikovanja, tudi iz Italije, bil častni občan v raznih furlanskih občinah itd.

Lani mu je umrla soproga, letos je šel on za njo. Zapušča dva sina, jeden je odvetnik v Gorici, drugi inženir v Trstu.

Deželni odbor je imel danes dopoldne sejo ter ukrenil kar treba glede pogreba.

Brzobjavnim potom so obveščeni o smrti: kabinetna pisarna, ministerski predsednik, notranji minister, vsi deželni odbori v monarhiji, namestništvo, vse občine, poslanci itd. Izobešene so na dež. odboru, magistratu, trgovski zbornici žalne zastave.

Nadaljevanje vojne na Balkanu.

Turški izkrcevalni poizkus se je zopet izjalovil.

Sofija, 15. februarja. Turki so se med Rodostom in Šarofem zopet poskušali izkrcati, a so bili vrženi nazaj. Sicer pa vlada na bojiščih mir.

Enver beg ranjen.

London, 15. februarja. »Daily News« poroča, da je bil Enver beg pri izkrcevalnem poizkusu pri Rodostu ranjen.

Turčija želi miru.

Carigrad, 15. februarja. List »Ifham« je včeraj objavil članek, v katerem se izreka proti vojski in izjavlja, da je nepotrežno nadaljevati vojno in javno mnenje varati. List je radi tega članka vlada ustavila in zasleduje izdajatelja »Ifhama«.

Predlog Hakki paše.

Pariz, 16. februarja. »Echo de Paris« poroča, da bo Hakki paša v Londonu sprožil sledečo rešitev: Porta odstopi balkanskim zaveznikom vse ozemlje do Mideje in Enosa, Odrin pa ostane neodvisna mahomedanska občina. Ta predlog ima na svoji strani več velesil.

Govori pa se, da je Porta poslala Hakki paši še druge instrukcije.

Zavzetje Bardanjola.

Podgorica, 14. febr. Bitka, v kateri so Črnogorci zavzeli utrdbe Bardanjola, je

bila ena najkrvavejših in najhujših, kar jih je izvojevala armada kralja Nikole. Prve vesti podajajo le medlo sliko tragičnih dogodkov tega napada, ki je trajal dva dni in eno noč; griček so Črnogorci 11 krat osvojili in zopet izgubili. Priplazil sem se prav do bojnega polja in podati morem naslednje eksaktne podatke:

Črnogorska artiljerija je začela napad ob 8. uri zjutraj. Krog poldneva je dal kralj Nikola prvi in drugi brigadi kneza Danila in tretji brigadi Gjure Petroviča povelje za napad. Kot prva je navalila tretja brigada in prodrla prav do okopov utrdbe. Vojski so pod silnim ognjem sovražnika kar cepali, toda povelje je bilo, da se raztrgajo vrste boječe žice — za vsako ceno. Vojski so ubogali in umirali. Prva brigada Vasojeviča, sestavljena iz andrijevaškega, kraljuškega in lijevaričkega bataljona, in druga brigada sta morali preko silnega nasipa, ki so ga tvorila mrtva trupla padlih bratov, naprej. Krog šestih zvečer se je črnogorski pehoti, po strašni borbi »na nož« posrečilo zavzeti vse nasipe, ki so jih napravili Turki v obrambo trdnjave, tudi najvišjega. Toda Turkom je bila noč dobrodošla zaveznica; črnogorski topovi, ki so se v presledkih oglašali, niso mnogo škodovali sovražnikom, ki je neprestano pošiljal ojačenja v linijo zadnje obrambe. Ko je zasvetila zora in se pojavil dan, je vladal nepopisen bojni metež. Zmaga je kolebala semintja med obema nasprotnikoma, ki sta se v obnem boju merila na velikem okopu — prsi na prsih. Videti je bilo Črnogorce, kako navaljujejo na Turke, jih upogibajo in neusmiljeno ubijajo. Tu je na povelje turškega častnika skočilo izza okopa stotine Tunkov, ki so se s peklensko ljutostjo vrgli na napadalce z ročnimi bombami. Ta nenadni protinapad je črnogorske bataljone zmedel in nastala je nevarnost, da bo moralo levo krilo tretje brigade bežati. Tedaj se na svojem belcu požene pred čete kraljev sorodnik Gjure Petrovič ter zavpije: »Kdor ni Črnogorec, naj beži!« Borba je zavihrala iznova in uro pozneje na to so bili Tunki nagnani v beg tudi na tej strani utrdbe. To je bila draga zmaga kralja Nikole. Število ranjenih Črnogorcev, ki so jih spravili v Grudo, na Cetinje in v Podgorico, znaša nad tisoč. Mrtvih je brez števila. Boreči se, so Črnogorci gazili preko nakopičenih teles, svojih mrtvih in ranjenih tovarišev. Zmaga je zato z veseljem pa tudi z žalostjo napolnila ves črnogorski narod.

20.000 mož padlo v 5 dneh.

Na Galipolskem poluotoku je divjal pet dni strahovit boj in padlo je baje 20.000 mož med Turki in Bulgari.

Politični pregled.

Lastnoročno pismo ruskega carja. — Pariz. »Agenze Havas« poroča o carjevem lastnoročnem pismu sledeče: Najprej omenja pisno staro prijateljstvo Avstro-ogrske napram Rusiji, pravi pa, da se je stališče Avstrije v zadnjih letih tako izpremenilo, da je prisililo rusko vlado, da zastopa interese svojih slovanskih sosedov. Ruska vlada želi, da se najdejo sredstva, ki zagotovijo trajni mir na Balkanu.

Revolucija v Mehiki. — Boji trajajo dalje. V bojih 14. t. m. je padlo okoli 5000 oseb; med temi mnogo tujcev.

Rumunski kapitan Goljescu je bil v Bukareštu aretiran, baš ko je hotel prisvojiti si važne dokumente ter jih oddati tuji državi to je Rusiji. Pričakujejo še senzacionalnih aretacij.

Novi vojaški krediti v Rusiji. — Vojni in mornariški odsek dume je votiral načrt za nove kredite za spopolnjenje artiljerije in deželne brambe. Povdarjalo se je dalje, da treba še večjih priprav za deželno brambo.

Domače vesti.

Poročilo o lepo uspelem shodu v Tolminu z dnevnim redom: volitve v trgovsko in obrtno zbornico priobčimo v četrtek.

Gospod dr. Just Bačar, naš goriški rojak, ki se je mudil več mesecev na Balkanu, se je vrnil te dni v domovino.

Dravstvo občinskih uradnikov in uslužbencev. — V ponedeljek dne 24. t. m. ob

10. uri predp. bo v Gorici v hotelu »pri Jelenu« zborovanje obč. tajnikov in uslužbencev na Goriškem v svrhu ustanovitve društva obč. uradnikov in uslužbencev.

Vsi gg. obč. tajniki in uslužbenci se s tem ujedno vabijo, da se udeležijo zanesljivo tega važnega zborovanja. Osnovni odbor: Bajt.

Novo potrebno društvo v Gorici. — Na Blanči v Gorici se je ustanovilo društvo »Čitalnica«. Na tem kraju jako primerno in potrebno društvo.

K požaru na hribu sv. Valentina v Gorici. — Poroča se nam, da so bili napravili preteklo sredo izlet v Št. Maver dijaki tukajšnjega IV. a gimn. razreda, pod vodstvom prof. Nagliga in Keila. Par dijakov je šlo od tam še na hrib sv. Valentina in ti so vzročili ogenj. Tako se je dognalo po dosedanjem poizvedovanju. — Mladina je mladina, živa je in neugnana; naj bo slovenska, laška ali nemška. Oni dijaki so bili Lahji. Obsodbe in kazni je vredno njihovo početje, upoštevati pa še moča prav. že omenjena neugnanost mladine in nepremišljenost. — Vprašamo pa: Kaj bi storili laški in nemški listi, ako bi bil slučajno vzročil oni ogenj kak slovenski deček? To bi bilo vpitja in zmerjanja!

Iz občinske blagajne v Gorici je bilo izplačanih v mesecu januariju letos K 3312.80 stalnih podpor 393 osebam, izrednih podpor pa 729.30 K 157 osebam; skupno torej 4042.10 K.

Ljudsko gibanje na Goriškem. — Na Goriškem je bilo leta 1910 porok 1804. Po poklicu se je poročilo 477 kmetovalcev, 234 dnarjev, 588 obrtnih in industrijskih delavcev, 162 trgovcev in trgovskih uslužbencev, 72 uradnikov. Med ženskami se je poročilo največ delavk, dekel in dnaric, namreč 1223, kmetic pa razmeroma prav malo, le 56. Rojstev otrok je bilo 10.303, od teh mrtvorojenih 273, ostane torej še 10.030. Nezakonskih otrok je bilo skupno 483. Največ jih odpade na okraj Gradiška, namreč 215. Mesto Gorica ima izmed 800 otrok 121 nezakonskih. Na goriško okolico, kjer je bilo 2904 rojstev, odpade razmeroma malo nezakonskih otrok. Največje število živčih otrok odpade na kmete, 3592. Umrla je v imenovanem letu 5605 ljudi. Vzroki smrti so različni. V enem samem letu je umrlo v goriški okolici 380 otrok na prirojeni slabosti in pa radi prezgodnjih porodov. Ta pojav je posledica težkega dela pri materah. Hudo gospodari tudi jetika, posebno v mestni okolici, kjer pobere ogromno ljudi.

Resnici na ljubo. — V številki z dne 13. t. m. smo omenili, da pri slovitih seji občinskega sveta goriškega pretekli ponedeljek 10. t. m. niso bili navzoči trije občinski zastopniki, ki so c. kr. uradniki, med temi sodnik dr. Thoman. G. sodnik dr. Thoman pa objavlja v »Conrietur«, gledé na neki članek v »L' Eco« da se ni mogel udeležiti one seje, ker je bil sam bolan več tednov in je moral biti doma ter je baš oni večer, ko se je vršila seja, v njegovi hiši družini draga oseba umrla. To posnemljemo iz njegove izjave, ker nečemo nikomur delati krivice.

Požar na Sveti gori od Prevala v črti proti Plavem se je videlo sinoči. Kdo bi bil vzročil požar, se še ne ve. Na pomoč so prišli vojski in orožniki in gasili so pridno domači ljudje. Zvečer je bil ogenj pogasjen.

Učitelj na zatožni klopi pred okrožno sodnijo v Gorici. — Na zatožni klopi je sedel včeraj radi hudodelstva tatvine bivši šolski vodja v Ronkih Josip Bosma, doma iz Vile Vičentine.

Bosma je pred leti služboval kot učitelj v Vili Vičentini. Spoznal in sprijaznil se je s tamkajšnjim župnikom don Maranom tako, da je bil skoro vsak dan na obisku v farovžu, tudi potem, ko je bil premeščen v Ronke.

Pred približno tremi leti je nekega dne zmanjkal ključ od blagajne, v kateri je župnik Maran imel svoj in cerkveni denar. Od tega časa naprej je vsako toliko časa izginil iz blagajne kak znesek, sedaj 50 K, sedaj 30 K itd.

Sum je letel na Bosmo; župnikova služkinja Polli je namreč opazila, da se Bosma večkrat sumljivo mudil v sobi, kjer je bila blagajna in enkrat je slišala tudi odpreti blagajno med časom, ko je bil Bosma v sobi. Nastavili so mu past: zadrževali so nekaj 10 kronskih bankovcev in jih položili v blagajno. Pri prvem

obisku za tem, meseca novembra l. l., se je Bosma zopet mudil v dotični sobi in ko je odšel, so zmanjkali od zaznamovanih bankovcev štirje.

Bosma je bil še tisti dan aretiran. Našli so pri njem zaznamovane bankovce in ključ od blagajne. Sprva je tajil, a pozneje priznal, da je vkradel na goričopisan način župniku Maranu približno 300 K.

Zagovarjal se je z revščino. Ključ da je slučajno dobil v roke, odprl blagajno in vzel prvič 100 K, z namenom, vrniti zopet denar, ko mu dovolé predujem, za kate-rega je bil prosil. Ker so mu pa dotično prošnjo odbili, ni mogel tega storiti. Ko je bil pozneje večkrat v stiskah, se ni mogel zoperstaviti skušnjavi in si pomagal z župnikovo blagajno.

Bosmo je zagovarjal pri razpravi tržaški odvetnik Petronio; razpravi je prisostvovalo vse polno občinstva. Župnik Maran je obtožencu odpustil in sodni dvor mu je z ozirom na to in na razne olajšujoče okoliščine prisodil skrajno milo kazen: 20 dni težke ječe z 1 postom, v katero kazen se všteje 10 dni preiskovalnega zapora.

Razprava o kazenskem procesu proti bratom Faganelli in njih bivšem prokuristu Komidarju v Mirnu radi kulpozne krive se bode vršila dne 20. t. m.

Požar v Števerjanu, ena oseba zgorela. V ponedeljek ob 1 uri popoldne je nastal v hiši št. 124 v Ščednem pri Števerjanu požar, ki je zahteval človeško žrtev. V hlevu, ki se drži hiše, je spal to noč 30 letni delavec Miha Blažič iz Ajbe in je zgorel.

Da sta zažgala hišo, sta osumljena delavca Anton Treven iz Laniš na Kranjskem in Alojzij Skrt iz Dol. Kala. Trevena so že aretirali in odvedli v goriške zapore, Skrt je pa pobegnil. V sled požara sta bila močno poškodovana tudi delavca Josip Fratrik in še neki drugi; prepeljali so ju v tuk. bolnišnico usmiljenih bratov.

Danes popoldne ob 1. uri se je podala v Števerjan sodna komisija sestojeca iz preiskovalnega sodnika Dr. Gradnika, sodnih zdravnikov-izvedencev Dr. Pištamič in Dr. Brana in zapisničarja Daskoblerja, da zasliši na licu mesta priče in vrši druge poizvedbe.

V goriške zapore so privedli zopet onega tržaškega tovarnarja Ivana Tomšiga, ki je marsikateri goriški mamki znan po svoji »Perla«-kavi.

Radi hudodelstva goljufije. — Avgust Jevšček iz Bat je služil kot hlapec v Konjedičovi tovarni v Tolminu, lansko jesen pa je bil odslovljen, ker je bil nemaren in slab delavec. Meseca septembra enkrat je poslal Konjedic svojega hlapca Antona Dolenca, ki je stopil po odslovlitvi Jevščka v službo, na postajo k Sv. Luciji po les in mu izročil znesek 250 K, s katerim je imel plačati les. Jevšček, ki je vedel za naročilo, se je pridružil med potjo Dolencu, je začel slednjemu prigo-varjati, naj mu izroči onih 250 K, češ, da mu je gospodar ukazal, naj gre on (Jevšček) mesto Dolenca po les. Dolenc, ki ni vedel, da je Jevšček odslovljen, mu je šel na limanice in mu izročil denar.

Jevšček jo je na to popihal, a je bil dne 9. januarja t. l. aretiran v Nabrežini.

Včeraj se je vršila pri tuk. okrožni sodniji proti njemu kazenska razprava radi hudodelstva goljufije. Obsojen je bil na štiri mesece težke ječe poostrene z dvema postoma.

Škropijo ceste in ulice pa kako in kedar. — Iz mesta: »V nedeljo dopoldne proti 11. uri je dirjal tisti mestni škropilni avtomobil po Korsu. Kar je mogel je tekel in škropil na obe strani, da so pasantje bežali v veže; kdor ni mogel več v kako vežo, se je približal k zidu ali pomagalo mu ni nič; škropilnik ga je s curki zadel v noge in obleko ter mu pogнал pod nos neprijeten prah; megla se je valila za avtomobilom. Elegantne gospe in gospodične so šle po Korsu, gospodje, oficirji, otroci, vse-povsodi je bilo živo. Koliko kratkih kletvic v obeh deželnih jezikih in zraven še v nedeželni nemščini je bilo spuščeni na naslov tistih, ki vzročajo pasantom takele neprijetnosti! Če gre avtomobil po ožji ulici, oškropi še vse izložbe, pasantu je pa kar gorje, in ulica je kar vsa zavita v meglo nekaj časa. Ali res ne more biti drugače. Ali res ne morejo dobiti primer-nih ur za škropljenje cest in ulic po mestu?»

Zopet požig. — Včeraj so privedli v zapore okrožne sodnije 53-letnega Alojzija Marušiča iz Lokvice pri Opatjenselu, ker je zažgal gozd nad Mirnom. Zgorelo je približno tisoč štirinajških metrov gozdnih nasadov. —

Sveže ribe na trgu v Gorici. — Neki trgovec z ribami Jurij Saiblecher name-rava preskrbovati ribji trg v Gorici od srede 19. t. m. dalje vsak dan s svežimi ri-bami in sicer vsakovrstnimi in po pri-miernih cenah.

Aretiran in oddan v goriške zapore je bil danes Miha Skočir iz Podgore radi hudoodelstva nevarne grožnje. —

Prosveta.

Občni zbor »Narodne Prosvete« v Gorici. — V soboto dne 22. svečana t. l. se bode vršil pri Jelenju ob 8¹/₂ uri zvečer občni zbor društva »Narodna Prosveta« v Gorici s sledečim dnevnim redom: 1. Predsednikovo poročilo. 2. Tajnikovo po-ročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Por-očilo preglednikov računov. 5. Volitev od-bora in pregledovalcev računov. 6. Slu-čajnosti. Ako bi ta prvi občni zbor ne bil sklepčen, sklicuje se na isti dan na 9. uro zvečer drug občni zbor, ki bo sklepčen brez ozira na število udeležnikov.

Društveniki so vabljeni, da se udele-že občnega zbora polnoštevilno. Odbor.

DOPISI.

Iz tolminskega okraja.

Protialkoholno društvo v Tolminu. — Ustanovilo se je v Tolminu »protialkohol-no društvo Sveta vojska«. Namestništvo je pravila potrdilo.

Prostovoljno gasilno društvo v Dre-ženci. — Ustanovilo se je prostovoljno gasilno društvo v Dreženci in uradni list naznanja, da so pravila novega društva potrjena.

Sokolski vestnik.

Četrtil redni občni zbor »Goriške So-kolske Župe« se je vršil dne 16. febr. t. l. v Gorici v prostorih hotela »Pri zlatem Jelenju«. Udeležba je bila polnoštevilna. Vsa Župna društva so bila po svojih de-legatih zastopana.

Odbor se je sestavil sledeče: Sta-rost: br. dr. Fran Irgolič, Gorica, pod-starosta: br. Oibet Josip, Sotkan, br. Pra-protnik Edvard, Miren, načelnik: br. Sau-nig Bruno, Gorica, blagajnik: br. Jeras Zilko, Gorica, tajnik br. Žnidarčič Rudolf, Gorica, nadzornik Komjanc Josip, Gorica, predsednik izob. odseka Knaflič Vladimir, Gorica. Namestniki: Sfiligoj Viljem, Do-brovo, Miklavič Fran, Kobarid, Furlani Vladimir, St. Andrež. Pregled. računov: Jakil Niko, Miren, Saunig Gustav, Bilje, Klančič Milan, Podgora. Nadaljnja poročila prihodnjč.

Gospodarske vesti.

Kmetijski shod pri Sv. Luciji. — Dne 2. marca t. l. se bo vršil kmetijski shod pri Sv. Luciji takoj po večernicah v ljud-ski šoli. Na shodu bosta predavala gg. Vil-jem Dominko in Rudolf Schwegel. K obil-ni vdeležbi vabi vljudno odbor.

Prve posledice obligatornega upogle-da v kupčijske knjige. — Iz Prage: Vsled nameravane uvedbe obligatornega upo-gleda v kupčijske knjige v fiskalne namene se opaža močno dviganje kapitalov iz bank. Te kapitale nalagajo v Švici in Nem-čiji. To dviganje je vzročil strah pri pri-atnikih, da bi fiskus z upogledom v knji-ge mogel zaznati tudi za svote privatni-kov, naložene v denarnih zavodih. Če bo kapital zunaj, ne bo vedel fiskus zanj in davka ne bo treba od njega plačevati.

Razne vesti.

Admiral grof Montecuccoli doseže ta mesec 70 let ter tem povodom stopi v pokoj.

Poveljnik Puljske vojne luke admiral Julij pl. Ripper je stopil v pokoj. Cesar mu

je podelil tem povodom veliki križ k Leo-poldovemu redu. Služboval je 52 let in užival velik ugled in ima veliko zaslug na dvigu avstrijske mornarice. Zasluge ima pa tudi za Puljsko občino radi tega, ker on je vzročil, da je končno dregnila poli-tična oblast v Puljski magistrat in usta-vila »gospodarstvo« kamore.

Nabiranje darov za naše vojake ob meji. — Nabiranje je vojno ministerstvo zaključilo v soboto 15. t. m. Nabralo se je vsega skupaj 1,280.000 K.

Trpljenje bulgarskih jetnikov. — V Carigrad so privlekli po nadaljevanju voj-ne 24 bulgarskih jetnikov. Bulgarskih jet-nikov je 540; zaprli so jih v ječe v Mali Aziji, kjer postopajo z njimi — po turško! Malo vode jim dajo na dan in košček kru-ha. 30 jih je umrlo od lakote. Tako delajo Turki z Bulgari kljub temu, da vedo, da ravnanje Balkanci s turškimi ujetniki po človeško.

Šmaragora v ognju. — Na Šmarni-gori pri Ljubljani so otroci zažgali gozdi-čevje in začelo je goreti. Z veliko silo je gorel gozd in cela vas Tacen je šla gasit. Več hektarjev gozda je uničenih.

Št. 16.

Razglas.

Naznanja se, da je prevdarek in načrt za preložitev skladoyne ceste pri Borjani od 16. febr. 14 dni v uradu cestnega odbora v Kobaridu razpoložen na ogled. Morebitne pritožbe je vložiti tekom 14 dni po razglasitvi.

Do 10. marca t. l. se zamorejo vložiti zapečatenene po-nudbe za zgraditev omenjene ceste pri cestnem odboru v Kobaridu s 5% varščino po prevdarku.

Cestni odbor v Kobaridu,

16. febr. 1913.

Načelnik: Fr. Urbančič.

Globoko potrč, naznanja deželni odbor poknežene Grofovine Goriško-Gradiščanske tužno vest o smrti

zaslužnega in čestitljivega deželnega glavarja

odvetnika Dr. Alojzija Pajer di Monriva

komanderja Leopoldovega reda, kompturja Franc-Jožefovega reda, viteza železne krone tretjega razreda, velikega oficirja italijanske krone, častnega občana červinjan-skega, dolenjskega in gradežkega, predsednika odvetniške zbornice, predsednika c. kr. terezijanskega kmetijskega društva, predsednika upravnega sveta c. kr. priv. furlanske železnice, členu deželnega šolskega sveta itd. itd. itd.

Pogreb uglednega pokojnika bo v četrtek dné 20. t. m. ob 10¹/₂ uri zjutraj iz hiše žalosti Corso Francesco Giuseppe št. 76.

GORICA, dne 18. februvarja 1913.

predsedniku dr. Sylvestru in podpredsedniku Germanu in Pernertorferju. Navzročni so bili vsi socialistični državno-zbornski in deželnozborski poslanci, socialistični dunajski občinski svetniki, delavski okrajni zaupniki in velike vrste meščanskih državno- in deželnozborskih poslancev. Dunajskega župana dr. Weisskirchnerja ni bilo, ampak se je dal zastopati po magistratnem ravnatelju. Iz Nemčije je prišla posebna deputacija pod vodstvom bivšega podpredsednika »Reichstega«, poslanca Scheidemanna.

Ob dveh popoldne so dvignili krsto izpod baldahina in jo postavili na katafalk. Zbor pozaven je zatrobil žalno pretresujočo koračnico iz Wagnerjeve opere »Götterdämmerung«. Nato se je pokojnikov najiskrenejši prijatelj, poslanec Sever, poslovlil v ginljivih besedah imenom ottak-rinškega delavstva, od ljubljenskega voditelja.

Šele po četrti uri je došel voz na pokopališče pred grobnico, katero je podarila dunajska občina. Grobnica leži nasproti grobnice žrtev 17. septembra. Ob pol petih so se pričele civilne pogrebne ceremonije. Na krsti je ležal edini šopek osivele Schmeierjeve matere in šopek pokojnikove žene in otrok.

Kot prvi je spregovoril v imenu socialističnih državnozborskih poslancev in vodstva dr. Ellenbogen.

V imenu socialističnih strokovnih organizacij je govoril poslanec Beehr, ki je pred grobom izrazil željo, naj bi sodniki ne kaznovali umora z novim umorom. Morilec naj bo sicer kaznovan, a kri morilca naj ne bo prelita. Za jugoslovansko socialno demokracijo je govoril Etbin Kristan iz Ljubljane, ki je izjavil, da pomeni Schmeierjeva smrt tudi veliko izgubo za jugoslovanske socialiste.

Med zvoki žalnih pesmi so končno spustili rakev v grob. Okoli pokopališča je stalo par stotisoč ljudi. Ob četrti na šest zvečer so bile končane pogrebne ceremonije, nakar se je pričelo defiliranje pred grobom, ki je trajalo dolgo, dolgo.....

Porotna razprava radi malverzacij v občinskem uradu v Pulju.

(Dafje.)

Zanimivo je bilo čitanje izjave bivšega občinskega tajnika dr. Palisca, ki pravi, da je dal bivši župan dr. Vareton dr. Pesantu 1000 K nagrade, ker mu je izposloval pri občinskem odboru zvišanje plače na 12000 K na leto.

Ko se je udeležil Vareton pogreba markija Polesinija v Poreču, si je dal potne troške masno plačati.

O dr. Varetonu smo poročali, da je obolev na živcih ter da so ga prepeljali v Trst v neki sanatorij; sedaj pa poročajo, da se dr. Vareton ne nahaja v Trstu, marveč da je že v Italiji na varnem.

Razprava 15. t. m. je trajala le do 11. in pol dopoldne. Izvečenec rač. svetnik Girometta je podal svoje izvestje o velikih nedostatkah pri občinski blagajni in pri računih. Ni bilo indeksa, ni bilo rednega potrdila, v krive rubrike so bile upisane razne postavke, sploh povsod nered. Mnogo knjig manjka. Izginile so in nikdar ne bo mogoče dognati, koliko denarja je izginilo v resnici iz blagajne na Puljskem magistratu.

Včeraj so bila prečitana že vprašanja na porotnike. Nato je govoril državni pravdnik dr. Steffè.

V par dneh bo torej ta monstre-proces pri kraju.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.
Tiska: »Goriška Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič).
Zalaga: Družba za izdajanje listov »Soča« in »Primorca«.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsestnejši se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnije inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deseti (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Dekle išče pripravne službe bodisi kot kuharica ali dekle za vse. Govori slovensko in nemško. Naslov: Ivanka Bergant, Solkan Fran Jos. cesta 16. 71-2

Odda se opremljeno sobo takoj kakemu gospodu v našem. Nahaja se na Corsu Frana Josipa št. 18 v pritličju in ima poseben vhod. Poizvedbe istotam 2. nadstr. levo. 66-0

Steckenpferd

lilijno mlečnato milo

od tvrde Bergmann & Co., Tetschen na Labi

ostane nedosegljivo prej in slej v svoji učinkovitosti proti pegam in je neizogibno potrebno za umno negovanje kože in lepote. To spričujejo priznana pisma, ki nam dohajajo vsak dan. Dobiva se po 80 vin. v lekarnah, mirodilnicah in trgovinah s parfumi. Ravno tako izkušena je lilijna krema »Manera«, ki ohrani damam čudovito nežne roke. Dobiva se v tubah po 70 vin. povsod.

Naročajte Cvekov

brinovec, hruškovec in melisovec
iz Kamnika
domače žganje.

Išče se zastopnik za Gorico.

59-0

Jezikovna šola po metodi BERLITZ

kurz v Gorici, Via Municipio 13

Poučuje francoščino rojen Francoz, angleščino rojen Anglež. Vsak učitelj poučuje izključno v svojem maternem jeziku. Od prve ure naprej sliši in govori učenec le oni jezik, kojega se hoče naučiti.

Začetni nauki. — Konverzacija. — Literatura. — Slovnica.

Novi kurzi pričnejo v tem tednu.

Zglašaj naj se: ob četrkih, četrtkih in sobotah od 3. do 6. pop. in od 8. do 9. ure zvečer v Via Municipio 13.

Poskusna ura gratis in brez vsake obveznosti.

Naročajte
„Soča“ in „Primorca“.
Inserirajte
v „Soči“ in „Primorcu“.

Javno zahvalo

izrekan gospodu Francu Wilhelmu, lekar-narju, c. kr. dvornemu dobavitelju v Neun-kirchen pri Dunaju.

Po uporabi njegovega Wilhelm čaja sem popolnoma ozdravel od dolgoletnih

bolečin protina in revmatizma

Obiskal sem prej različna zdravilišča v tu-in inozemstvu, dokler nisem doznal od nekega ozdravljence za ta sloveči čaj. Priobčujem te vrste iz lastnega nagiba, brez vednosti g. Wilhelm, ker nočem delati mu reklame, pač pomagati vsem onim, ki trpijo na takih boleznih.

Dunaj.

Ferdinand Schubert,

profesor na konservatoriju in član c. kr. dvornega opernega orkestra.

Cena zavoju K 2. 6 zavojev K 10.

Kjer se ne dobi v lekarnah in mirodilnicah se pošlje direkto. V Trstu se dobi v le-karni: Dr. Vittorio Seravalle »Al Redentore«, Piazza Cavana, najemnik Mario Lang; E. de Leitenburgovi nasl. »Alla Salute«, Via Giulia 1, proviz: Silvio Giraldi.

420a 2

Napredek vede!

Najenergičnejše in gotovo se zdravi sifilis s svetovnim sredstvom

- IORUBIN CASILE -

Stotine zdravniških potrdil potrjuje, da se uretralna zoženja, prostatitis, uretritis in meh. katarji korenito ozdravijo s

konfeti Casile

Konfeti Casile urejajo uriniranje, ne da bi bilo treba rabiti zelo nevarnih cev (šlinge) popolnoma odpravljajo in ublažujejo pečenje in pogosto uriniranje; jedini korenito ozdravijo uretralna zoženja (prostatitis, uretritis, cistitis, mehurne katarje, kamen, nesposobnost za zadrževanje urina, sluzaste tokove itd. — Skatlija konfeti Casile K 4.—

Iorubin Casile, najboljši protisifilitični in poživljajoči kriticilno sredstvo, ki se uporablja z uspehom proti sifilisu, anemiji, impotenci, kostoboli, ishijas, vnetju žlez, polnim madežem, izgubi semena, polucijam, spermatoroi, steriliteti, neurasteniji, energičen razkrojevalec urinovne kisline itd. — Steklenica Iorubina Casile K 350.

Vbrizganec Casile zdravi beli tok, akutne in kronične katarje, vaginitis, uretritis, endometritis, vnetje in izpad maternice itd. — Steklenica vbrizganca Casile K 350.

Kdor želi večjih pojasnil, tiskovin itd. naj naslovi dopis na lekarno Seravalle za g. Casile Trst, ki poda odgovor z obratno pošto zastonj in z vso rezervno. Priznani medicinski izdelki CASILE se prodajajo v vseh akreditiranih lekarnah. — V Gorici v lekarnah Cristofolletti in Tromba. 6—11

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, 1. nadstr.) — Telefon št. 78.

Bašna poštna hranilnica št. 837.315.

Na občnem zboru dne 28. aprila 1912. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 5%. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Vlagateljem so na razpolago hišni hranilniki.

Z zvišanjem obresti hranilnih vlog vsled splošnega podraženja denarja, zvišati so se morale sorazmerno tudi dosedanje 5%, oz. 6% obresti od posojil.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1911. s 6%.

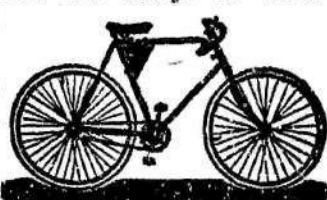
Stanje 31. dec. 1911: Zadržnikov 1863 z deleži v znesku 70.910 kron. — Hranilne vloge: 1.103.254-98. — Posojila: 1.068.002.—. — Rezervni zaklad: 100.451-56. — Vrednost hiš: 383 538-29.

Kupujte samo dvokolesa „**Alfena**“, ki so najboljši francoski sistem in najtrpežnejše vrste bodisi za navadno rabo ali za dirke.

Šivalni stroji **Original Victoria** so najpraktičnejši za vsako hišo. Isti služijo za vsakovrstno šivanje in šitkanje (vezenje). Stroj teče brezšumno in je jako trpežen.

Puške, samokrese, slamoreznice in vse v to stroko spadajoče predmete se dobi po tovarniški ceni pri trdki

Kerševani & Čuk

GORICA, na Stolnem trgu št. 9. GORICA.